

764

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 9 września 1997 r.

w sprawie określenia rodzaju i zakresu świadczeń socjalnych i bytowych dla funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz członków ich rodzin.

Na podstawie art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 88, poz. 554) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „funkcjonariusz” — funkcjonariusza Służby Więziennej,
- 2) „członkowie rodziny” — małżonka oraz dzieci, o których mowa w art. 76 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 88, poz. 554),
- 3) „jednostka” — jednostkę organizacyjną Służby Więziennej.

§ 2. 1. Funkcjonariusze i członkowie ich rodzin mają prawo do korzystania z następujących świadczeń socjalnych:

- 1) wczasów wypoczynkowych w ośrodkach wczasowych Służby Więziennej,
- 2) pobytu i wyżywienia w ośrodkach wczasowych,
- 3) kolonii i obozów wypoczynkowych dla dzieci i młodzieży, organizowanych przez jednostki,
- 4) zagranicznych wczasów wymiennych, organizowanych przez jednostki,
- 5) zagranicznych kolonii i obozów wymiennych, organizowanych przez jednostki,
- 6) żywienia w stołówkach pracowniczych prowadzonych przez jednostki,
- 7) działalności sportowo-rekreacyjnej organizowanej przez jednostki.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1—6, mają charakter odpłatny. Odpłatność powinna pokrywać koszty związane z organizacją danego rodzaju świadczenia i nie obejmuje narzutów z tytułu zysku.

§ 3. Świadczenia socjalne, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 i 3—5, przyznaje kierownik właściwej jednostki.

§ 4. 1. Przyznanie świadczeń socjalnych, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, 3 i 5, następuje z uwzględnieniem właściwości i warunków służby oraz sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej funkcjonariusza, a w szczególności:

- 1) osiągniętych dochodów na osobę w rodzinie niższych od najniższego uposażenia funkcjonariusza w danym roku,
- 2) samotnego wychowywania dzieci,
- 3) nieotrzymania świadczeń w roku (latach) poprzednim.

2. W okresie ferii szkolnych świadczenia, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, przyznaje się w pierwszej kolejności funkcjonariuszom posiadającym dzieci w wieku szkolnym.

§ 5. Zagraniczne wczasy wymienne przyznaje się w pierwszej kolejności funkcjonariuszom wyróżniającym się w służbie.

§ 6. 1. Funkcjonariuszowi, który nabył prawo do urlopu wypoczynkowego, oraz każdemu z członków jego rodziny przysługuje świadczenie w postaci dopłaty do wypoczynku, w wysokości 35% najniższego uposażenia zasadniczego w Służbie Więziennej, według stawek obowiązujących w dniu wypłaty świadczenia.

2. W razie zbiegu uprawnień, o których mowa w ust. 1, z tytułu służby obojga małżonków w Służbie Więziennej dopłata przysługuje tylko jednemu z nich.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 lipca 1995 r. w sprawie świadczeń socjalnych dla funkcjonariuszy Służby Więziennej i członków ich rodzin (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. Nr 3, poz. 18).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *L. Kubicki*

765

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 25 września 1997 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34,

poz. 163, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 152, poz. 723 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88 poz. 554 i Nr 106, poz. 680), w związku z art. 7 pkt 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 497 i Nr 156, poz. 775) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego (Dz. U. Nr 140, poz. 799) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej oraz jednostki włączone do systemu w trybie, o którym mowa w § 2 ust. 1, w ramach systemu realizują zadania w zakresie walki z pożarami i innymi klęskami żywiołowymi, ratownictwa technicznego, chemicznego, ekologicznego i medycznego, w szczególności przez:

- 1) analizowanie i rozpoznawanie zagrożeń,
- 2) utrzymywanie gotowości do prowadzenia działań ratowniczych,

3) podejmowanie działań zmierzających do ograniczenia i likwidacji:

- a) pożarów,
- b) awarii, wypadków i katastrof technicznych oraz chemicznych,
- c) wypadków i katastrof komunikacyjnych,
- d) zdarzeń wymagających stosowania sprzętu specjalistycznego ratownictwa ekologicznego, wodnego i wysokościowego,

4) udzielanie na miejscu zdarzenia pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach wymienionych w pkt 3.”,

2) w § 6 w ust. 1 wyrazy „podniesienia skuteczności dowodzenia” zastępuje się wyrazami „zapewnienia skuteczności działań ratowniczych”,

3) w § 7 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) punkty alarmowania jednostek ratowniczo-gaśniczych, szkół i ośrodków szkolenia Państwowej Straży Pożarnej,”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

L. Miller

766

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 września 1997 r.

w sprawie wykonywania przez służbę medycyny pracy profilaktycznej opieki zdrowotnej w stosunku do osób objętych tą opieką na swój wniosek.

Na podstawie art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. Nr 96, poz. 593) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres i tryb wykonywania profilaktycznej opieki zdrowotnej w odniesieniu do:

- 1) osób prowadzących działalność gospodarczą na własny rachunek i osób z nimi współpracujących,
- 2) osób wykonujących pracę na innej podstawie niż stosunek pracy, z wyjątkiem osób wykonujących pracę nakładczą,
- 3) rolników indywidualnych i pracujących z nimi domowników oraz członków spółdzielni produkcji rolnej,
- 4) byłych pracowników oraz osób, które wykonywały pracę na innej podstawie niż stosunek pracy, lub osób, które pozostawały w stosunku służbowym.

§ 2. 1. Osoby, o których mowa w § 1, składają w wybranej przez siebie podstawowej jednostce służby medycyny pracy wniosek o objęcie profilaktyczną opieką zdrowotną.

2. Zakres profilaktycznej opieki zdrowotnej, spośród zadań realizowanych przez służbę medycyny pracy, ustala osoba składająca wniosek wspólnie z lekarzem wykonującym te zadania.

3. W ramach ustaleń, o których mowa w ust. 2, lekarz powinien doradzić osobie składającej wniosek wykonanie badań umożliwiających wczesną diagnostykę chorób zawodowych i innych chorób związanych z wykonywaną pracą, a jeżeli wniosek składają osoby, o których mowa w § 1 pkt 1—3, także dokonanie oceny możliwości wykonywania pracy uwzględniającej stan zdrowia i zagrożenia występujące w miejscu pracy.

4. Profilaktyczna opieka zdrowotna, o której mowa w ust. 2 i 3, może mieć według wyboru osoby wnioskującej